

KARÁCSONYI ÜDVÖZLET KERESZTÉNY KÉPVISELŐKNEK

[Kozák Gyula](#)

A [cegledipanorama.hu](#), illetve a Blikk tette közzé, hogy az 5 éves kora óta autoimmún betegséggel küzdő Jávor Sarolta 22 éves korában feladta reménytelen küzdelmét életéért. A fiatal lánynak – betegsége miatt – mindkét veséjét eltávolították, gépeken tengette életét. Nyomorúságos helyzete ellenére volt neki szerelme, vőlegénye, aki az orvosi feltételeknek megfelelő donorként fél veséjét odaadta volna kedvesének. A fiú köztörvényes bűncselekményért börtönbe került, s hogy a kapcsolatuk erősségét bizonyítsa, házasságot is kötöttek, hogy a felesége megkaphassa az életet jelentő szervet. Olyannyira komolyan vette a leendő transzplantációt, hogy hosszú időn át folyamatosan diétázott, vigyázott a veséjére, bármikor készen állt a nagy műtetre.

A fennálló törvények miatt azonban a transzplantációra nem kerülhetett sor. A facebookon is megjelent Jávor Sarolta története, s azt 154-en megosztották, a kommentelők pedig nem éppen szalonképes szavakkal illették a törvényt, illetve annak alkotóit.

A [cegledipanorama.hu](#) nyilván nem tartozik a legolvasottabb site-ok közé, de a facebookos megosztásokkal legalább 100 ezer emberhez elkerült a borzalmas hír. Sokan fejezték ki ismeretlenül is a részvétüket, de talán még többen kritizálták élesen, nem ritkán nyomdafestéket nem tűrő szavakkal az egyébként nem citált törvényhelyet, illetve a törvény alkotóit, a regnáló hatalom embereit. Ezek közül csak néhányat idézek.

„.....ezek csak olyan törvényeket tudnak hozni.....amik a módszeres gyilkolást szolgálják ...”

„Ha a férj, barát börtönben van, akkor miért ne lehetne donor? Ha felajánlja a veséjét, attól még elítélt marad, nem kell a kórházi kezelésen túl szabadon engedni. Gondolom.”

„Szerintem jelen esetben mindegy, miért ül. A veséje kellett volna, nem a Bahamákra akarta vinni nyaralni...”

„És ilyenkor hol van az a sok ájtatos kereszténydemokrata atyafi ?”

Vártam, sőt kértem is, hogy szólaljon meg egy jogász, aki megmagyarázza, miért nem lehetett donor a börtönben lévő férj, de nem kaptam választ, így kénytelen voltam megkeresni a vonatkozó törvényhelyet. Az 1997. évi CLIV. törvény ekképpen rendelkezik:

206. § (1) Szervet, illetve szövetet - az (5) bekezdés kivételével - csak cselekvőképessé személy adományozhat.

(2) Szervet cselekvőképessé személy is csak abban az esetben adományozhat, ha a donor a recipiens

a) egyeneságbeli rokona,

b) egyeneságbeli rokonának testvére,

c) testvére,

d) testvérének egyeneságbeli rokona.

(3) Kivételesen a (2) bekezdésben foglalt feltételek hiánya esetén is sor kerülhet szerv adományozására. Ebben az esetben a donor és a recipiens együttes kérelmét a kórházi etikai bizottság vizsgálja meg. A kórházi etikai bizottság akkor járul hozzá a szervkivételhez, ha meggyőződött róla, hogy a donor és a recipiens között szoros érzelmi kapcsolat áll fenn és az adományozás ellenérték nélkül, valamint kényszerből, fenyegetéstől és megtévesztéstől mentesen történt.

(4) A fogva tartott csak a (2) bekezdés szerinti esetben lehet szerv-, illetve szövetdonor.

A törvény szerint – leegyszerűsítve – fogva tartott (elítélt) csak rokonnak adhat szervet. A (3) bekezdés ilyen esetben nem érvényes, az orvosok, a kórház etikai bizottsága nem dönthet.

A beteg és családja éveken át ostromolta képviselőjüket, hogy terjesszen be módosítást a törvényhez, miszerint a törvény (4) paragrafusát változtassák meg, s a fogva tartott donorként történő közreműködését ne szűkítsék a (2) bekezdésben foglaltakra. De nem történt semmi, Jávör Sarolta föladata, meghalt.

Idézet a cegledipanorama.hu honlapjáról:

„Földi László [KDNP-kg], Cegléd országgyűlési képviselője négy éve ígérte, hogy felkarolja Saci ügyét, és felveti a törvénymódosítást. – *Nagyon sajnálom Jávor Saroltát és osztozom a család fájdalmában. Nagyon sajnálom, hogy a vonatkozó jogszabályok nem engedték a börtönbüntetését töltő donornak a szervadományozást*
– írta a Blikknek a képviselő. ”

Földi – természetesen? – nem karolta fel Jávor Sarolta ügyét, nem adott be módosító indítványt.

A potenciális donor, Sára férje emberölésért ül börtönben. Nagyidős. Nem hihetjük, hogy jól megfontolt érdekből ajánlotta fel fél veséjét, hiszen kicsi a valószínűsége, hogy a közben egészségessé váló fiatal lány szűzi életet élt volna, várva egykori kedvese, férje szabadulását. A bűnös férfi emberségből, a lány iránti szerelemből, szeretetből döntött úgy, hogy saját egészsége veszélyeztetésével megmenti azt a lányt, aki kitartott mellette börtönbüntetése alatt is. De ne találgassuk a motivációit, a törvényt vegyük szemügyre.

A törvény aljas és ostoba. Aljas, mert kirekeszt potenciális donorokat és ostoba, mert nem teszi lehetővé a penitencia e sajátos formáját: elvettem egy ember életét, de meg mentem egy másikét. Vajon, ha a börtönben ülő férfi önkezével vet véget életének (könyörgöm, ne tegye!), a halála után megkaphatta volna a lány a veséjét? Ha a nagyidős bűnözők olyan metamorfózison mennek át, hogy tettükért jócselekedetekkel kívánják a jóistentől és önmaguktól bűnbocsánatot nyerni, arra miért nem kapnak lehetőséget? Miért hiszi a törvényalkotó, hogy 15-20-25 börtönben töltött év hasznosabb (hm ... milyen idétlen itt ez a szó!), mint egy nagy emberi gesztus? Biztosak-e a törvényalkotók abban, hogy a társadalomból való kirekesztés eredményesebb, mint egy olyan önként vállalt penitencia, amely sokszorosan nagyobb veszélyeket rejt, mint a börtön monotonitása? Nem lett volna-e példaértékű a többi rab számára is a transzplantáció? A fél vese elvesztése? Önmaga életeseélyeinek jelentős csökkentése?

Meggyőződésem, hogy az ilyen gesztus, egy ekkora vállalás mögött nem más áll, mint egyrészt a szeretett lény megmentésének vágya, másrészt az elkövetett bűn mély és őszinte megbánása.

Amúgy pedig Földi László (KDNP) képviselőnek és párttársainak olyan boldog karácsonyi ünnepeket kívánok, mint Jávor Sára családjának és börtönben ülő férjének lesz. Mindezt a keresztényi szeretet és megbocsátás jegyében.

- [PoliBlog](#)